

Naloga 4:

Kompresija slik

Vaja 3 je posvečena učinkovitemu zapisu fotografskega materiala. Največjo učinkovitost dosegamo z uporabo ti. izgubnih postopkov zgoščevanja, pri katerih skušamo z uporabo transformacijskih postopkov upoštevati relevantnost izgubljenih podatkov za človeško zaznavanje slike. V končnem rezultatu zavržemo veliko število podatkov, ob tem pa izgubimo relativno malo energije zapisa oziroma kvalitete slike.

1. Priprava podatkov

Izberite vsaj dve značilni sliki za demonstracijo izgubnega zgoščevanja slikovnega gradiva. Vsaj ena slika naj predstavlja sivinsko fotografijo z dobrim dinamičnim območjem. Druga slika naj bo črnobela (dober primer je besedilo, kombinirano z grafiko). Dimenzija slike mora biti mnogokratnik števila 8 v obeh smereh (npr 256x256).

2. Verifikacija algoritmov s standardnimi knjižnicami

Primerjajte velikost datoteke ter efekte zgoščevanja postopkov JPEG in RLE na obeh testnih slikah. Uporabite ukaz `imwrite` in format zapisa HDF, postopek RLE in JPEG za različne kvalitete zapisa ($Q=100, 50, 25, 10$). Primerjavo izvedite grafično s prikazom obeh slik in razlike med komprimirano in originalno sliko. Uporabite standardne knjižnice/programe (Matlab `imread/imwrite`, Photoshop, Windows,...)

3. Izgubna kompresija

V postopku zgoščevanja razdelite sliko na bloke velikosti 8×8 slikovnih elementov (pikslov). Vsak blok posebej preslikajte v frekvenčni prostor z uporabo DCT preslikave, opravite postopek kvantizacije in opravite rekonstrukcijo slike. Postopek najprej verifirajte brez zgoščevanja ($Q=100$).

Komentirajte rezultate in učinkovitost postopka za zgoščevanje.

Naložite sliko iz datoteke. Pretvorite sliko po blokih velikosti 8×8 v frekvenčni prostor z uporabo diskretne kosinusne preslikave. (V Matlabu lahko uporabite funkcijo `dct2` in funkcijo `blkproc`). Nasvet: rezultate za celotno sliko ohranite v matriki, ki dimenzijsko ustreza matriki slike. Največja še dovoljena vrednost v DCT prostoru naj bo omejena na 255, zato izvedite ustrezno skaliranje po preslikavi. Oglejte si intenzitete v DCT prostoru in komentirajte učinek energijskega zgoščevanja.

Opravite kvantizacijo za različno kvaliteto slike na nekaj primerih ($5 < Q < 100$). Upoštevajte, da privzeto (neskalirano) kvantizacijsko matriko dobimo pri $Q=50$.

```

function QMY=QM(Q);

% qcol=QM(Q)
% Q - faktor kvalitete (5-100)

if Q>100|Q<1
    error('nedovoljen parameter');
end
if Q>50 & Q<=100
    q=2-0.02*Q;
else
    q=50/Q;
end

    QMY = [16    11    10    16    24    40    51    61
           12    12    14    19    26    58    60    55
           14    13    16    24    40    57    69    56
           14    17    22    29    51    87    80    62
           18    22    37    56    68   109   103    77
           24    35    55    64    81   104   113    92
           49    64    78    87   103   121   120   101
           72    92    95    98   112   100   103    99];
    QMY=round(q*QMY);

end

QMY=max(QMY,ones(8));
QMY=min(QMY,255*ones(8));

```

Ovrednotite učinek zgoščevanja tako, da preštejete število ničelnih elementov v DCT prostoru; število je povezano s stopnjo zgoščevanja. Primerjajte vrednosti za različne stopnje zgoščevanja.

Z uporabo `idct2` po blokih preslikajte sliko iz frekvenčnega nazaj v krajevni prostor. Kakšne so posledice zgoščevanja na sliki? Komentirajte rezultate za različne vrednosti Q !

Ponovite postopek za obe sliki. Primerjajte rezultate in pričakovane stopnje zgoščevanja!